ଯୋଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ଏବଂ ଲାଓଡିସିୟ ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚ - ସଂଖ୍ୟା ସାତ

Jeff Pippenger
2025-12-09

ସଂଖ୍ୟା ସାତ

ପ୍ରଥମ କିଛି ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଆମେ *The Desire of Ages* ରୁ ସେହି ଅନୁଚ୍ଛେଦଟି ସମ୍ମିଳିତ କରିଥିଲୁ, ଯେଉଁଥିରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବିତର୍କପ୍ରିୟ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିବା ବିଷୟରେ କହାଯାଇଛି। ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ଗୀତର ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ମୋଶି ଓ ମେଷଶାବକଙ୍କ ଗୀତ ମଧ୍ୟ ଅଟେ, ଯାହା ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର ଗାଇଥାନ୍ତି; ଏବଂ ପ୍ରେରିତ ବାଣୀ ଆମକୁ ଜଣାଏ ଯେ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀରେ ଏକ "ଗୀତ" ଏକ "ଅନୁଭବ" କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର ମେଷଶାବକ ଯେଉଁଠାକୁ ଯାଆନ୍ତି ସେଠାକୁ ତାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି; ତେଣୁ ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଓ ମୋଶି ଯେପରି ଅନୁଭବରେ ଚାଲିଥିଲେ, ସେହି ସମାନ ଅନୁଭବ ମଧ୍ୟରୁ ଚାଲିବେ। ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସର ଓମେଗା ଭାବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏବଂ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସର ଆଲଫା ଭାବେ ମୋଶି—ଉଭୟେ ସେହି ସମାନାନ୍ତର ଯୁଗମାନରେ ବାସ କରିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ପୂର୍ବତନ ଏକ ଚୁକ୍ତିଜନ ସମୁଦାୟକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରାଯାଉଥିଲା ଏବଂ ନୂତନ ଏକ ଚୁକ୍ତିଜନ ସମୁଦାୟକୁ ଚୟନ କରାଯାଉଥିଲା। ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର ମୋଶିଙ୍କ ଓ ମେଷଶାବକଙ୍କ ଗୀତ ଗାଆନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ସେହିପରି ଏକ ଇତିହାସର ଅନୁଭବରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ପୂର୍ବତନ ଏକ ଚୁକ୍ତିଜନ ସମୁଦାୟକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରାଯାଉଛି—ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ପ୍ରଭୁ ନିଜର ଅନ୍ତିମ ଚୁକ୍ତିଜନ ସମୁଦାୟ ସହ ଚୁକ୍ତିରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଛନ୍ତି।

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭାବରେ, ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିଲେ, ସେହି କଥା ପେନ୍ତେକୋଷ୍ଟରେ ପିତରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତର୍କକାରୀ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧନ କରିବା ସହ ସମନ୍ୱିତ ହୁଏ। ଅନ୍ତିମ ସଙ୍କଟରେ, ଯିଶୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତର୍କକାରୀ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କୁ ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯିବା, ଏଫ୍ରାଇମର ମଦ୍ୟପମାନଙ୍କୁ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ଗୀତ ଗାଉଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ପିତର ପେନ୍ତେକୋଷ୍ଟରେ ସେହି ଏକେ ଗୀତକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେ ତାହାକୁ ଯୋଏଲଙ୍କ ସୁରରେ ଗାଉଛନ୍ତି। ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ଗୀତ ହେଉଛି ଏକ ପୂର୍ବତନ ଚୁକ୍ତିଜନଙ୍କୁ ବିବାହବିଚ୍ଛେଦ ଦିଆଯାଉଥିବା ସେହି ସମୟରେ, ଏକ ନୂତନ ଚୁକ୍ତିଜନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହ ବିବାହିତ କରାଯାଉଥିବାର ଗୀତ। ଯେ କୁମାରୀମାନେ ନିରାଶ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ବିଳମ୍ବର ସମୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ବିବାହ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ସେହିଥିର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୂରଣ ହେବ ଯେ ସେମାନେ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୋହରାଙ୍କନ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି।

ଯୋଏଲର ପୁସ୍ତକ ତାହାର ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଏହି ବର୍ଣ୍ଣନା ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଯେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ଦାଖମଦ୍ୟ ଓ ମତ୍ତରାକାରୀ ପାନୀୟର ପାନକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧ୍ୱଂସ ହୋଇଯାଇଛି, ଯାହାଙ୍କ ମୁଖରୁ "ନୂତନ ଦାଖମଦ୍ୟ" କାଟି ଦିଆଯାଇଛି। ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଦେଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଠାରୁ ଛିନିନିଆଯିବ ଏବଂ ସେହି ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ସତ୍ୟ ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବାକୁଥିବା ଚାଷୀମାନଙ୍କ ଏକ ସମୂହକୁ ଦିଆଯିବ, ସେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ତୁରନ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ମନ୍ଦିରର ସେହି କୋଣାପଥରର ଉଲ୍ଲେଖ କଲେ, ଯାହାକୁ ପାଶେକୁ ସରାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଯାହା ଶିଖରପଥର ହେବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା। ଆରମ୍ଭରେ ଯାହା ଘଟିଥିଲା, ଶେଷରେ ତାହାର ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବାକୁ ଥିଲା, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଏହି ସତ୍ୟ ପ୍ରତିପାଦିତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ଏହାକୁ "ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ" ବୋଲି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଏ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ "ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖର ନିୟମ" ଆମକୁ ଜଣାଏ ଯେ, ଯେହେତୁ ଯୋଏଲ ପ୍ରଥମେ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ବିନାଶକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରିଛନ୍ତି, ସେହିକାରଣରୁ ଏହା ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟର ପ୍ରମୁଖ ବିଷୟବିନ୍ଦୁ ଅଟେ। ଯୋଏଲ ଏଥିରେ ଏକା ନୁହନ୍ତି, କାରଣ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରମୁଖ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ନିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟର ଆରମ୍ଭରେ ଇସ୍ରାଏଲର ପାପମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ତାହାର ହାରାଇଥିବା ଅବସ୍ଥାକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରନ୍ତି।

ଯିଶାୟ 28 ରେ "ଯେ ଅବହେଳାକାରୀ ଲୋକମାନେ ଶାସନ କରନ୍ତି" "ଯିରୁଶାଲେମ"ରେ, ସେମାନଙ୍କୁ "ଏଫ୍ରୟିମର ମଦ୍ୟପମାନେ" ଭାବେ ଏବଂ "ଗର୍ବର ମୁକୁଟ" ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। "ମୁକୁଟ" ନେତୃତ୍ୱକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ଏବଂ "ଗର୍ବ" ଏକ ଶୈତାନୀୟ ଚରିତ୍ରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ମଦ୍ୟପମାନଙ୍କୁ ଅବଶିଷ୍ଟମାନଙ୍କ ("ଶେଷାଂଶ") ସହ ବିରୋଧାଭାସରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି; କାରଣ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ସମୟରେ ପ୍ରଭୁ ନିଜ "ଗୌରବର ରାଜ୍ୟ" ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି, ଯେପରି ସେ କ୍ରୁଶରେ "ଅନୁଗ୍ରହର ରାଜ୍ୟ" ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ, ତାହା ତାହାର ଆଦର୍ଶ-ଚିହ୍ନ ସ୍ୱରୂପ ଅଟେ; ଏବଂ ସେହି ଅବଶିଷ୍ଟମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ "ଗୌରବର ମୁକୁଟ" ହୋଇଯାନ୍ତି। କ୍ରୁଶରେ ଅନୁଗ୍ରହର ରାଜ୍ୟ, ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ଗୌରବର ରାଜ୍ୟର ଆଦର୍ଶ-ଚିହ୍ନ ଅଟେ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା 9/11 ରେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଯେତେବେଳେ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ଏବଂ ଜୀବିତମାନଙ୍କର ବିଚାର ମଧ ଆରମ୍ଭ ହେଲା। ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ସମୟରେ, 9/11 ରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଅବତରଣ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଯେପରି ଯୀଶୁ କେତେକ ବିନ୍ଦୁ ଶ୍ୱାସରୂପେ ଫୁଙ୍କିଦେଲେ। ଏହା ହେଉଛି ଭିତ୍ତି, ଏବଂ ମଧ୍ୟରାତ୍ରୀର ଡାକରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଅବତରଣ ହେଉଛି ଶିଖର-ଶିଳା। "Marvelous" ହେଉଛି "9/11 unto the Sunday law" ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆତ୍ମାଙ୍କର ଅବତରଣର ଅବଧିର ଗୋଟିଏ ପ୍ରତୀକ।

ନେତୃତ୍ୱକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା "ମୁକୁଟ"ର ସମାନାନ୍ତର, ତଥାପି ବିପରୀତ ପ୍ରତୀକାର୍ଥ ଯିଶାୟା ଅଠାଇଶ ଅଧ୍ୟାୟର ବୃତ୍ତାନ୍ତରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି, ଯେତେବେଳେ ଯେରୁଶାଲେମକୁ ଶାସନ କରୁଥିବା ମଦ୍ୟପମାନଙ୍କୁ ପାର୍ଶ୍ୱକ୍ରମେ ଅତିକ୍ରମ କରାଯାଇ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କଳିସିୟାର ନେତୃତ୍ୱ ଅବଶିଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଏ। ଏହା ଦାଖକ୍ଷେତ୍ରର ଉପମାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ। ମଦ୍ୟପର ମୁକୁଟ ହଟାଯାଏ, ଏବଂ ପରେ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର ସେହି ମୁକୁଟ ହେଉଛନ୍ତି, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରାଜ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଯିଶାୟା ଏହି ଏକେ ସତ୍ୟକୁ ବାଇଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଶିଖାନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ଶେବ୍ନାଙ୍କୁ ଦୂର ଦେଶକୁ ନିକ୍ଷେପ କରାଯାଏ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ଇଲିୟାକୀମଙ୍କୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠାପିତ କରାଯାଏ। ସେଠାରେ ଏଫ୍ରାଇମର ମଦ୍ୟପମାନେ ହୋନ୍ତୁ କିମ୍ବା ବାଇଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଶେବ୍ନା ହୋନ୍ତୁ, ସେମାନେ ଉଭୟେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୂର୍ବତନ ଚୁକ୍ତିଜନମାନଙ୍କର ନେତୃତ୍ୱକୁ ପାର୍ଶ୍ୱକ୍ରମେ ଅତିକ୍ରମ କରାଯାଉଥିବାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି।

ଜଖରିୟା ଜୟୋତ୍ସବମୟ ପ୍ରବେଶକୁ, ଯାହା ମଧ ମଧ୍ୟରାତ୍ରୀର ଆହ୍ୱାନ ଅଟେ, ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି; ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଈଶାୟାଙ୍କ ସହ ଏକମତ ହୋଇ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକ ମୁକୁଟ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରେ।

> ହେ ସିଓନର କନ୍ୟା, ବହୁତ ଆନନ୍ଦ କର; ହେ ଯିରୁଶାଲେମର କନ୍ୟା, ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ଜୟଧ୍ୱନି କର: ଦେଖ, ତୁମ ରାଜା ତୁମ ପାଖକୁ ଆସୁଛନ୍ତି; ସେ ନ୍ୟାୟପରାୟଣ ଓ ପରିତ୍ରାଣସହିତ; ନମ୍ର, ଏବଂ ଗଧା ଉପରେ, ହଁ, ଗଧାର ଶାବକ ଛୁଆ ଉପରେ ଆରୋହଣ କରି ଆସୁଛନ୍ତି। ଆଉ ମୁଁ ଇଫ୍ରୟିମରୁ ରଥ ଓ ଯିରୁଶାଲେମରୁ ଘୋଡ଼ାକୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ କରିଦେବି, ଏବଂ ଯୁଦ୍ଧଧନୁ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବ; ଏବଂ ସେ ଜାତିମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିର କଥା କହିବେ; ଏବଂ ତାଙ୍କର ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ସମୁଦ୍ରରୁ ସମୁଦ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଏବଂ ନଦୀରୁ ପୃଥିବୀର ସୀମାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବ।
>
> ତୋର ବିଷୟରେ ମଧ, ତୋର ଚୁକ୍ତିର ରକ୍ତ ଦ୍ୱାରା ମୁଁ ତୋର ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କୁ ସେହି ଜଳହୀନ ଗର୍ତ୍ତରୁ ବାହାର କରି ପଠାଇଛି।
>
> ହେ ଆଶାର ବନ୍ଦୀମାନେ, ଦୃଢ଼ ଦୁର୍ଗକୁ ଫେରିଆସ; ଆଜିମଧ ମୁଁ ଘୋଷଣା କରୁଛି ଯେ, ମୁଁ ତୁମକୁ ଦୁଗୁଣ ପ୍ରତିଫଳ ଦେବି; କାରଣ ଯେବେ ମୁଁ ଯିହୁଦାକୁ ମୋର ପାଇଁ ଧନୁରୂପେ ବାଙ୍କ କରିବି, ଏଫ୍ରାଇମଦ୍ୱାରା ସେହି ଧନୁକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବି, ଏବଂ ହେ ସିଓନ, ତୋର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ, ହେ ଗ୍ରୀସ, ତୋର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉତ୍ଥିତ କରିବି, ଏବଂ ତୋତେ ଜଣେ ପରାକ୍ରମୀ ପୁରୁଷର ତଲୱାର ସଦୃଶ କରିଦେବି।
>
> ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପ୍ରକାଶିତ ହେବେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ବାଣ ବିଜୁଳି ପରି ବାହାରିଯିବ; ଏବଂ ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୂରୀ ବାଜାଇବେ, ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣର ଘୂର୍ଣ୍ଣିବାତ୍ୟାମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଗ୍ରସର ହେବେ। ସେନାବାହିନୀମାନଙ୍କର ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବେ; ଏବଂ ସେମାନେ ଗ୍ରାସ କରିବେ, ଏବଂ ଗୁଳିର ପାଥରଦ୍ୱାରା ବଶୀଭୂତ କରିବେ; ଏବଂ ସେମାନେ ପାନ କରିବେ, ଏବଂ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପିଇଥିବା ପରି ଧ୍ୱନି କରିବେ; ଏବଂ ସେମାନେ ପାତ୍ରମାନଙ୍କ ପରି ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବେ, ଏବଂ ବେଦୀର କୋଣମାନଙ୍କ ପରି। ଏବଂ ସେହି ଦିନରେ ସେମାନଙ୍କର ଈଶ୍ୱର

> ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରଜାର ପାଳର ପରି ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ; କାରଣ ସେମାନେ ମୁକୁଟର ମଣିମାନଙ୍କ ପରି ହେବେ, ତାଙ୍କର ଦେଶ ଉପରେ ଧ୍ୱଜ ପରି ଉତ୍ତୋଳିତ ହେବେ। କାରଣ ତାଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ କେତେ ମହାନ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ କେତେ ମହାନ! ଧାନ୍ୟ ଯୁବକମାନଙ୍କୁ ଆନନ୍ଦିତ କରିବ, ଏବଂ ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ କୁମାରୀମାନଙ୍କୁ। ସଖରିୟ 9:9–17.

ଏଗାରୋ ପଦ (9/11) ଏପରି କହେ, "ତୁମ ବିଷୟରେ ମଧ, ତୁମ ଚୁକ୍ତିର ରକ୍ତଦ୍ୱାରା ମୁଁ ତୁମ ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କୁ ସେହି ଜଳହୀନ ଗର୍ତ୍ତରୁ ବାହାର କରି ପଠାଇଛି।" ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅନେକଙ୍କ ସହିତ ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହ ପାଇଁ ଚୁକ୍ତିକୁ ଦୃଢ କଲେ, ଏବଂ ସେହି ସପ୍ତାହ ତାଙ୍କର ବାପ୍ତିସ୍ମ ସହ ଆରମ୍ଭ ହେଲା। ସାଢ଼େ ତିନି ବର୍ଷ ଧରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚାଲିଲେ, ଏବଂ ସେହି ସାଢ଼େ ତିନି ବର୍ଷର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯିରୁଶାଲେମକୁ ମସୀହଙ୍କ ବିଜୟୋତ୍ସବମୟ ପ୍ରବେଶକୁ ପରିଚିହ୍ନିତ କରୁଥିବା ଜଖରିୟଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀକୁ ପୂରଣ କଲେ। ମଧ୍ୟରାତ୍ରୀର ଧ୍ୱନି ଏକ ଏମିତି କାଳର ଆରମ୍ଭ କଲା, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ, ସମାଧି ଓ ପୁନରୁତ୍ଥାନକୁ ନେଇଗଲା। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବାପ୍ତିସ୍ମ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ, ସମାଧି ଓ ପୁନରୁତ୍ଥାନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ତେଣୁ ସାଢ଼େ ତିନି ବର୍ଷର ଏହି କାଳର ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ ଏକେଇ ଅଟେ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବପ୍ତିସ୍ମା 9/11ର ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ 9/11 ସେହି ଏକ ଅବଧିର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯାହା Sunday lawରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ। 9/11ରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା ଛିଟିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା, ଏବଂ Sunday lawରେ ଏହା ମାପହୀନ ଭାବରେ ଢାଳାଯାଏ, ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପେନ୍ତେକୋଷ୍ଟରେ ହୋଇଥିବା ମହା ଢାଳଣର ପୂର୍ବରୁ ଅଗ୍ରିମ ଭାବେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ କେତେକ ବର୍ଷାବିନ୍ଦୁ ଶ୍ୱାସଦ୍ୱାରା ଦେଇଥିଲେ, ତାହାରେ ଏହାର ପ୍ରତୀକୀକରଣ ହୋଇଛି।

ଜଖରିୟା 9:11, 9/11 ସହିତ ଏବଂ ସେହି ସହ ରବିବାର ଆଇନକୁ ନେଇଯାଉଥିବା ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଘୋଷଣା ସହ ସମନ୍ୱୟ ରଖେ। 9/11 ସମୟରେ ଲାଓଦିକିୟାର ସନ୍ଦେଶ ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟ ଭାବେ ପହଞ୍ଚିଲା, ଯେପରି ଏହା 1856 ଓ 1888 ମସିହାରେ ହୋଇଥିଲା। ଲାଓଦିକିୟାର ସନ୍ଦେଶ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଏ ଯେମାନେ ନିଜେ ମୃତ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଅବଗତ ନୁହନ୍ତି। ସେମାନେ "ଜଳହୀନ ଗର୍ତ୍ତ" ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ଗର୍ତ୍ତରେ ପାଣି ନାହିଁ, ତେଣୁ ସେଠାରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶ ନାହିଁ। ଯଦି ଲାଓଦିକିୟା ମାତ୍ର ନିଜ ହୃଦୟରେ ହେଉଥିବା ଠକ୍କାଣିକୁ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତା, ତେବେ ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଗର୍ତ୍ତରୁ ଉଠାଇ ଦେଇଥାନ୍ତେ; କାରଣ ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ସମାପ୍ତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ "ଆଶାର ବନ୍ଦୀ" ଅଟନ୍ତି।

> ତୁମ ବିଷୟରେ ମଧ, ତୁମର ଚୁକ୍ତିର ରକ୍ତଦ୍ୱାରା ମୁଁ ତୁମର ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କୁ ସେହି ଜଳହୀନ ଗର୍ତ୍ତରୁ ବାହାର କରି ପଠାଇଛି। ହେ ଆଶାର ବନ୍ଦୀମାନେ, ଦୁର୍ଗକୁ ଫେରିଆସ; ଆଜି ମଧ ମୁଁ ଘୋଷଣା କରୁଛି ଯେ, ମୁଁ ତୁମକୁ ଦ୍ୱିଗୁଣ ପ୍ରତିଫଳ ଦେବି। ଜଖରିୟ ୯:୧୧, ୧୨।

୯/୧୧ ଘଟଣା ୧୯୮୯ ମସିହାରେ ଆସିଥିବା ସନ୍ଦେଶକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିଦେଲା। ସେହି ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ; କିନ୍ତୁ ମିଲେରାଇଟ୍ ସଂଶୋଧନାତ୍ମକ ଆନ୍ଦୋଳନର ଗଠନ ଓ ପରିଭାଷାନୁସାରେ, ୧୯୮୯ ମସିହା ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କର ଆଗମନକୁ ଚିହ୍ନିତ କଲା। ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ୧୧ ଅଗଷ୍ଟ, ୧୮୪୦ ରେ ଇସ୍ଲାମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଗୋଟିଏ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ପୂରଣ ଦ୍ୱାରା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଏହା ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ ୧୯୮୯ ମସିହାରେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆଗମନ ମଧ ଇସ୍ଲାମ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଗୋଟିଏ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ପୂରଣ ଦ୍ୱାରା ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରାଯିବ।

1840 ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ଅଗଷ୍ଟ 11ରେ ଇସ୍ଲାମର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ସ୍ଥିରୀକୃତ ହେବାବେଳେ, ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟର ଦୂତ ଅବତରଣ କଲେ; ଏହିପରିଭାବେ 9/11 ରେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଅଠାରୋ ଅଧ୍ୟାୟର ଦୂତଙ୍କ ଅବତରଣର ପ୍ରତୀକ ରୂପେ ଏହା ଦେଖାଯାଏ। 1840 ମସିହାରେ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ଶକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତି ଏବଂ 1844 ମସିହାରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଶକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତି—ଉଭୟେ 9/11 ରେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଶକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତିର ପ୍ରତୀକ। 2020 ମସିହାର ଜୁଲାଇ 18 ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆଗମନ ଥିଲା, ଯାହା 1844 ମସିହାର ଏପ୍ରିଲ 19ରେ ମିଲ୍ଲରାଇଟମାନଙ୍କ ପ୍ରଥମ ନିରାଶା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ ହୋଇଥିଲା। ମିଲ୍ଲରାଇଟ ଇତିହାସରେ ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଉଭୟ ଶକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତିର ଇତିହାସ, ଏବଂ 9/11 ରେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଶକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତିର ଇତିହାସ ମଧ, ଜୁଲାଇ 2023ରେ ଆସିଥିବା ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର କ୍ରନ୍ଦନର ସନ୍ଦେଶର ଶକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତି ପାଇଁ ସାକ୍ଷୀ ପ୍ରଦାନ କରେ।

ମୋହର ଲଗାଇବାର ଅବଧି 9/11ରେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଏବଂ ରବିବାର ଆଇନରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ। ଏହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶେଷ ବର୍ଷାର କିଛି ବିନ୍ଦୁ ଫୁଙ୍କିଦେବା ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଏବଂ ପେନ୍ତେକୋଷ୍ଟରେ ଜଗତକୁ ଏକ ସନ୍ଦେଶ ବହନ କରୁଥିବା ଅଗ୍ନିର ଜିହ୍ୱାମାନଙ୍କ ସହିତ ଶେଷ ହୁଏ। ପିତର ପେନ୍ତେକୋଷ୍ଟକୁ ଯୋଏଲଙ୍କ ପୂରଣ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ। ଏହା ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକୃତ ପରିସ୍ଥିତିର ସତ୍ୟ, ସେଥିରୁ ଏହା ସ୍ଥାପିତ ହୁଏ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଫୁଙ୍କିବା ମଧ୍ୟ ଯୋଏଲଙ୍କ ପୂର... ଥିଲା, କାରଣ ପେନ୍ତେକୋଷ୍ଟର ଋତୁର ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ ଅଛି, ଯାହା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ ଯେ ଆଲ୍ଫା ମଧ୍ୟ ଓମେଗା ଅଟେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୁନରୁତ୍ଥାନର ଦିନ ଯବର ପ୍ରଥମ ଫଳର ଅର୍ପଣ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ପଚାଶ ଦିନ ପରେ ପେନ୍ତେକୋଷ୍ଟରେ ଗହମର ପ୍ରଥମ ଫଳର ଅର୍ପଣ ଉପରକୁ ଉଠାଯାଇଥିଲା। 9/11 ସେହି ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ହାକକୁ ପ୍ରତୀକୀକୃତ କରେ ଯାହା ରବିବାର ଆଇନର ଠିକ ପୂର୍ବରୁ ଆସେ ଏବଂ ତାହାକୁ ନେଇଯାଏ। ଜଖରିୟ 9:9ରେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ହାକର ପ୍ରତିଧ୍ୱନିର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୂରଣ ଜୁଲାଇ 2023 ପରବର୍ତ୍ତୀ।

> ହେ ସିଓନର କନ୍ୟା, ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦ କର; ହେ ଯେରୁଶାଲେମର କନ୍ୟା, ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ଜୟଧ୍ୱନି କର; ଦେଖ, ତୁମର ରାଜା ତୁମ ପାଖକୁ ଆସୁଛନ୍ତି; ସେ ଧର୍ମୀ, ଏବଂ ପରିତ୍ରାଣସହିତ; ନମ୍ର, ଏବଂ ଗଧାର ଉପରେ, ହଁ, ଗଧାଶାବକ, ଗଧୀର ଛୁଆର ଉପରେ ଆରୋହଣ କରି ଆସୁଛନ୍ତି। ଜଖରିୟା ୨:୨.

ଏହିପରି, ଯଖରିୟା ଈଶାୟାଙ୍କ ଏହି ପ୍ରତୀକୀକରଣ ସହିତ ସହମତ ଅଟନ୍ତି ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଏକ ମୁକୁଟ; କିନ୍ତୁ ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୋଗ କରନ୍ତି ଯେ ମୁକୁଟଟି ଧ୍ୱଜ ମଧ୍ୟ ଅଟେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ଏହିପରି ଲେଖିଥିଲେ, “for they shall be as the stones of a crown, lifted up as an ensign upon his land”, ଏବଂ ଯଖରିୟା ଆହୁରି ଯୋଏଲଙ୍କ “corn” ଓ “new wine” ପ୍ରତୀକସମୂହ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଆନନ୍ଦର ପ୍ରତିଧ୍ୱନି କରନ୍ତି, ଏହା କହି: “corn shall make the young men cheerful, and new wine the maids.” ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଅଠାଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଏଫ୍ରାୟିମର ମତ୍ତମାନଙ୍କ ବୃତ୍ତାନ୍ତକୁ ବିଚାର କରୁଛୁ, ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ ଯେ ଏହିଯେ ସେହି ବାଇବେଲୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଯେଉଁଠାରେ “rest and the refreshing” ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି। ଏହା ଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରମୁଖ ଅନୁଚ୍ଛେଦଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ; ତେଣୁ ଏଫ୍ରାୟିମର ଏହି ମତ୍ତମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ଯୋଏଲ କହିଥିବା ସେହି ମତାଲମାନେ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ।

> ଏଫ୍ରାଇମର ମତ୍ତମାନଙ୍କର ଗର୍ବର ମୁକୁଟ ଉପରେ ହାୟ, ଯାହାର ଗୌରବମୟ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ମ୍ଳାନ ହେଉଥିବା ଫୁଲ ସଦୃଶ, ଯେମାନେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସରେ ପରାଜିତ ଲୋକମାନଙ୍କର ସମୃଦ୍ଧ ଉପତ୍ୟକାମାନଙ୍କ ଶିରୋପରି ଅଛନ୍ତି! ଦେଖ, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ଜଣେ ପରାକ୍ରମୀ ଓ ବଳବାନ ଅଛନ୍ତି, ଯିଏ ଶିଳାବୃଷ୍ଟିର ଝଡ଼ ଓ ନାଶକାରୀ ବାତ୍ୟା ସଦୃଶ, ପ୍ରବଳ ଜଳର ପ୍ଲାବନମୟ ବନ୍ୟା ସଦୃଶ, ନିଜ ହାତରେ ପୃଥିବୀକୁ ଛାଡ଼ି ଦେବେ। ଗର୍ବର ମୁକୁଟ, ଏଫ୍ରାଇମର ମତ୍ତମାନେ, ପାଦତଳେ ଦଳିତ ହେବେ; ଏବଂ ଯେ ଗୌରବମୟ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ସମୃଦ୍ଧ ଉପତ୍ୟକାର ଶିରୋପରି ଅଛି, ତାହା ମ୍ଳାନ ହେଉଥିବା ଫୁଲ ସଦୃଶ ହେବ, ଏବଂ ଗ୍ରୀଷ୍ମକାଳ ପୂର୍ବର ପ୍ରଥମେ ପାକୁଥିବା ଫଳ ସଦୃଶ; ଯାହାକୁ କେହି ଦେଖିଲେ, ସେ ତାହା ନିଜ ହାତରେ ଥିବାବେଳେ ମଧ୍ୟ ଗିଳି ଦେଇଥାଏ। ସେହି ଦିନରେ ସେନାବାହିନୀଙ୍କ ପ୍ରଭୁ ନିଜ ପ୍ରଜାର ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗୌରବର ମୁକୁଟ ଓ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟର କିରୀଟ ହେବେ, ଏବଂ ଯିଏ ନ୍ୟାୟାସନରେ ବସେ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ନ୍ୟାୟର ଆତ୍ମା, ଏବଂ ଯେମାନେ ଯୁଦ୍ଧକୁ ଫାଟକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଛକୁ ଫେରାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବଳ ହେବେ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଦ୍ୱାରା ଭ୍ରମିତ ହୋଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ମଦ୍ୟପାନ ଦ୍ୱାରା ପଥଚ୍ୟୁତ ହୋଇଛନ୍ତି; ଯାଜକ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ମଦ୍ୟପାନ ଦ୍ୱାରା ଭ୍ରମିତ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସରେ ଗ୍ରସ୍ତ, ସେମାନେ ମଦ୍ୟପାନ ଦ୍ୱାରା ପଥଚ୍ୟୁତ; ସେମାନେ ଦର୍ଶନରେ ଭ୍ରମ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ବିଚାରରେ ଠୋକର ଖାନ୍ତି। କାରଣ ସମସ୍ତ ମେଜ ବମି ଓ ଅଶୁଚିତାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ, ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେ କୌଣସି ସ୍ଥାନ ଶୁଚି ନାହିଁ। ...
>
> ତୁମେମାନେ ଅଟକି ରୁହ, ଏବଂ ଚମତ୍କୃତ ହେଅ; ଚିତ୍କାର କର, ହଁ, ଚିତ୍କାର କର; ସେମାନେ ମତାଲା, କିନ୍ତୁ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସରେ ନୁହେଁ; ସେମାନେ ଟଳମଳ କରୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ମଦ୍ୟପାନରେ ନୁହେଁ। କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗଭୀର ନିଦ୍ରାର ଆତ୍ମା ଢାଳିଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ବନ୍ଦ କରିଦେଇଛନ୍ତି; ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ଓ ତୁମମାନଙ୍କ ଶାସକମାନଙ୍କୁ, ଦର୍ଶକମାନଙ୍କୁ ସେ ଆଚ୍ଛାଦିତ କରିଛନ୍ତି। ଏବଂ ସମସ୍ତ ଦର୍ଶନ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୋହର ଲଗାଯାଇଥିବା ଗୋଟିଏ ପୁସ୍ତକର କଥା ସଦୃଶ ହୋଇଯାଇଛି, ଯାହାକୁ ଲୋକେ ଜଣେ ଶିକ୍ଷିତ ଲୋକଙ୍କ ହାତରେ ଦେଇ କହନ୍ତି, “ଦୟାକରି ଏହା ପଢ଼”; ସେ କହେ, “ମୁଁ ପଢ଼ିପାରିବି ନାହିଁ; କାରଣ ଏହା ମୋହର ଲଗାଯାଇଛି।” ପୁନର୍ବାର ସେହି ପୁସ୍ତକ ଅଶିକ୍ଷିତ ଜଣଙ୍କୁ ଦେଇ କୁହାଯାଏ, “ଦୟାକରି ଏହା ପଢ଼”; ସେ କହେ, “ମୁଁ

ଅଶିକ୍ଷ ିତ।"

> ଏହି କାରଣରୁ ପ୍ରଭୁ କହିଲେ, ଯେହେତୁ ଏହି ଲୋକମାନେ ନିଜ ମୁଖଦ୍ୱାରା ମୋ ପାଖକୁ ଆସନ୍ତି, ଏବଂ ନିଜ ଓଠଦ୍ୱାରା ମୋତେ ସମ୍ମାନ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ନିଜ ହୃଦୟକୁ ମୋଠାରୁ ଦୂର କରିଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ମୋ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର ଭୟ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଦ୍ୱାରା ଶିଖାଯାଇଛି; ତେଣୁ ଦେଖ, ମୁଁ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ୟ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଆଗୁଆଁ ହେବି, ଅର୍ଥାତ୍ ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ୟ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଏକ ଅଦ୍ଭୁତ ଘଟଣା; କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ନଷ୍ଟ ହେବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିମାନମାନଙ୍କର ବୁଝାମଣା ଗୋପନ ହୋଇଯିବ। ଧିକ୍ ସେମାନଙ୍କୁ, ଯେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଲୁଚାଇବା ପାଇଁ ନିଜମାନଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରଣାକୁ ଗଭୀରରେ ଲୁଚାନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟମାନ ଅନ୍ଧକାରରେ ଅଛି, ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, କିଏ ଆମକୁ ଦେଖୁଛି? ଏବଂ କିଏ ଆମକୁ ଜାଣୁଛି? ନିଶ୍ଚୟ, ତୁମେ ବସ୍ତୁମାନଙ୍କୁ ଉଲଟାଇଦେବାର ଯେ ପ୍ରବୃତ୍ତି ଦେଖାଉଛ, ତାହା କୁମ୍ଭକାରଙ୍କର ମାଟି ସମାନ ଗଣ୍ୟ ହେବ; କାରଣ ଯାହା ତିଆରି ହୋଇଛି, ସେ କି ତାହାକୁ ତିଆରି କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ବିଷୟରେ କହିବ, ସେ ମୋତେ ତିଆରି କରିନାହିଁ? କିମ୍ବା ଯାହା ଗଢ଼ାଯାଇଛି, ସେ କି ତାହାକୁ ଗଢ଼ିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ବିଷୟରେ କହିବ, ତାହାଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି ବୁଝାମଣା ନଥିଲା? ଯିଶାୟ 28:1–8; 29:9–16.

ପ୍ରଭୁ ଏଫ୍ରାଇମର ମଦ୍ୟପମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ "ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟ" କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି, ଯେବେ ସେ ସେମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଓ ବୁଝାମଣାକୁ ଦୂର କରିଦେବେ—ଏହି ଦୁଇଟି ଉପାଦାନ ହିଁ ସେହି ଦୁଇ ବିଷୟ, ଯେଉଁମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୟ ସନ୍ଦେଶ ମୁଦ୍ରାମୋଚିତ ହେଲେ ଜ୍ଞାନବୃଦ୍ଧିକୁ ବୁଝିବା ସହିତ ସଂପୃକ୍ତ। ବୁଦ୍ଧିମାନମାନେ ହିଁ ବୁଝନ୍ତି। "ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟ"ର ଗୋଟିଏ ଅଂଶ ହେଉଛି—ଯିହୁଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହ ଯାହାକି ମୁଦ୍ରାମୋଚିତ କରନ୍ତି, ସେହି ଜ୍ଞାନକୁ ଏଫ୍ରାଇମର ମଦ୍ୟପମାନଙ୍କ ମନରୁ ଅପସାରଣ କରିଦେବା। ବୁଦ୍ଧିମାନ ଓ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କର ପୃଥକ୍କରଣ ପ୍ରଭୁଙ୍କ "ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟ"ର ଏକ ଅଂଶ। ଏହା ହେଉଛି ଅନନ୍ତ ସୁସମାଚାର। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେତେବେଳେ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ମାଧ୍ୟମରେ ବାଦବିବାଦପ୍ରିୟ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ନେତୃତ୍ୱ ଦେଇ, ଏପରିକରେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜେମାନଙ୍କ ନିଜ ଦଣ୍ଡାଜ୍ଞା ଘୋଷଣା କରିବାରେ ଫସାଇଦେଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଗୀତସଂହିତା 118 ରୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଲେ:

> ଯେ ପାଥରଟିକୁ ନିର୍ମାତାମାନେ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, ସେହିଟି ହିଁ କୋଣର ମୁଖ୍ୟ ପାଥର ହୋଇଛି। ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ; ଏହା ଆମ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ। ଏହି ଦିନଟି ସଦାପ୍ରଭୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି; ଆମେ ଏହାରେ ଆନନ୍ଦ କରିବୁ ଓ ଉଲ୍ଲାସିତ ହେବୁ। ଗୀତସଂହିତା 118:22–24।

ପ୍ରଭୁ ଇଫ୍ରାଇମର ମଦ୍ୟପମାନଙ୍କ ଉପରେ "ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଏକ ଚମତ୍କାର" ସାଧନ କରିବାକୁ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ତାହାରେ ସତ୍ୟକୁ ଚିହ୍ନିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର କ୍ଷମତାକୁ ଅପସାରଣ କରିବା ମଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ ଅଛି। "କୋଣର ପ୍ରଧାନ ଶିଳା" ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ, ଯେମାନେ ଯୋଏଲଙ୍କ "ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ" ଅଧିକାର କରିଛନ୍ତି।

ମତ୍ତମାନେ "ଶିକ୍ଷିତ" ବୋଲି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିବା ନେତୃତ୍ୱ ହେଉନ୍ତୁ କିମ୍ବା "ଅଶିକ୍ଷିତ" ବୋଲି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିବା ସାଧାରଣ ଲୋକ ହେଉନ୍ତୁ, ସେମାନେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ପୁସ୍ତକକୁ ପଢ଼ିପାରନ୍ତି ନାହିଁ। "ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ପୁସ୍ତକ" ବୋଲି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିବା ଶାସ୍ତ୍ରର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୟ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ମତ୍ତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯଥାର୍ଥଭାବେ ବୁଝିବା ଅସମ୍ଭବ। ମତ୍ତମାନଙ୍କୁ "ମାର୍ଗରୁ ଭ୍ରଷ୍ଟ" ବୋଲି ଦୁଇଥର ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି। ପୁନର୍ବାର, ଏହା ଯିଶାୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଅଠାଇଶରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି—ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଶେଷବର୍ଷା-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶରେ—ଯେଉଁଠାରେ ଯିଶାୟ "ବିଶ୍ରାମ ଓ ସତେଜତା"କୁ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି, ଯାହାକୁ ମତ୍ତମାନେ ଶୁଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିନଥିଲେ। "ବିଶ୍ରାମ ଓ ସତେଜତା" ଏକ ସନ୍ଦେଶ, କାରଣ ତାହାକୁ ଶୁଣାଯାଇପାରେ।

ସେହି ମଦ୍ୟପାନ ମତାଲମାନଙ୍କୁ ଯିରିମିୟଙ୍କର "ପୁରାତନ ପଥମାନ" ର ପଥରୁ ଦୂର କରିଦେଇଛି; ଏହି "ପଥ" ହେଉଛି ସେହି ପଥ, ଯାହାରେ ଚାଲି ଶେଷ ବର୍ଷାକୁ ପାଇବାକୁ ହୁଏ, ଯାହାକି ଯିରିମିୟ "ବିଶ୍ରାମ" ବୋଲି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଛନ୍ତି। ଏଫ୍ରାଇମର ମତାଲମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶେଷ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିଷୟ। ସେମାନେ ମତାଲ, କାରଣ ସେମାନେ ସେହି ଭିତ୍ତିସ୍ଥାପକ ଇତିହାସକୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, ଯାହା ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଇତିହାସ ପାଇଁ ନକଶା ପ୍ରଦାନ କରେ, ଏବଂ ସେହି ଇତିହାସ ହେଉଛି ଶେଷ ବର୍ଷାର ଇତିହାସ।

ଏଫ୍ର ।ଇମର ମଦ୍ୟ ପମାନଙ୍କ ଉପରେ ସଂପାଦିତ ହେଉଥିବା “ଆଶ୍ଚ ର୍ଯ୍ୟ କର କାର୍ଯ୍ୟ ” ଶେଷବର୍ଷାର ଉତ୍ସ ର୍ଗ ସମୟରେ ଘଟେ। ଶେଷବର୍ଷା ସମୟରେ ଏକ ପରୀକ୍ଷ ।କାରୀ ସନ୍ଦେ ଶ ଦୁଇ ଶ୍ରେ ଣୀର ଉପାସକଙ୍କ ୁ ଉପ୍ନ କରେ, ଯାହାକୁ ସେମାନେ ପାନ କରୁଥିବା “ଦ୍ର ।କ୍ଷ ।ରସ” ଦ୍ୱ ।ରା ଚିତ୍ର ିତ କରାଯାଇଛି। ଦୁଷ୍ଟ ମାନେ ପବିତ୍ର ଇତିହାସର ରେଖାଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ନିଜମାନଙ୍କ ର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ।ଣୀମୂଳକ ପ୍ର ୟୋଗକୁ ଆଧାର କରିବାକୁ ଅସ୍ୱ ୀକାର କରିଛନ୍ତ ି, ଏବଂ ଯେମାନେ ଯିଶାୟା ଅଠାଇଶର “ରେଖା ଉପରେ ରେଖା” ପଦ୍ଧ ତିକୁ ପ୍ର ୟୋଗ କରନ୍ତ ି, ସେମାନେ “ନୂତନ ଦ୍ର ।କ୍ଷ ।ରସ”ର ଅଂଶୀ ହୁଅନ୍ତ ି। ଦୁଷ୍ଟ ମାନଙ୍କ ର ମଦ୍ୟ ପତା ସେମାନଙ୍କ ର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ।ଣୀକୁ ବୁଝିବାର ଅସମର୍ଥତାରେ ପ୍ର କାଶ ପାଏ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ର ଅନ୍ଧ ଅବସ୍ଥ ।ର କାରଣ ଥିଲା ଭିତ୍ତ ିମୂଳକ ପୁରାତନ ପଥଗୁଡ଼ିକୁ ଫେରିବା ପ୍ର ତି ଅନିଚ୍ଛ ।। ଯୀଶୁ ତର୍କକୁତର୍କ କରୁଥିବା ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ୁ ଏହା ପଚାରି ତାଡନା କଲେ ଯେ, ସେମାନେ କେବେ ସେହି ପଥର ବିଷୟରେ ପଢ଼ିନଥିଲେ କି, ଯାହାକୁ ଅସ୍ୱ ୀକୃତ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଯାହା କୋଣର ମୁଖ୍ୟ ପଥର ହୋଇଯାଏ।

ଯେ ପଥରଟି କୋଣର ମୁଖ୍ୟଶିଳାରେ ପରିଣତ ହୁଏ, ସେହିଟି ଏହାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ଯେ ଭିତ୍ତି କିମ୍ବା କୋଣଶିଳା ଶିରୋଶିଳାରେ ପୁନରାବୃତ ହୁଏ—ଏହିଯେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସତ୍ୟ। ଆଲ୍ଫା ଶିଳା ମଧ୍ୟ ଓମେଗା ଶିଳା ଅଟେ। ରେଖା ପରେ ରେଖା ପଦ୍ଧତିକୁ ସ୍ଥାପିତ ଓ ସମର୍ଥନ କରୁଥିବା ମୂଳ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତଟି, (ଯାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ପଦ୍ଧତି), ଏହା ଯେ, କୌଣସି ବିଷୟର ଆରମ୍ଭ ତାହାର ଶେଷକୁ ଚିତ୍ରିତ କରେ। ମିଲ୍ଲେରାଇଟ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ମୂଳ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଥିଲା “ଏକ ଦିନ ପାଇଁ ଏକ ବର୍ଷ” ସିଦ୍ଧାନ୍ତ, ଯାହା ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟର ଦୂତ ଅବତରଣ କଲାବେଳେ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଥିଲା। ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ମୂଳ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ହେଲା ଯେ ଆରମ୍ଭ ଶେଷକୁ ଚିତ୍ରିତ କରେ, ଯାହା ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାରୋତମ ଅଧ୍ୟାୟର ଦୂତ ଅବତରଣ କଲାବେଳେ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଥିଲା।

ଦେବଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ବାକ୍ୟ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା ସହ ଜଡିତ ଉପାଦାନଗୁଡ଼ିକର ବ୍ୟାଖ୍ୟାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିସ୍ତୃତ ଅଟେ। ସେହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି, ଇଫ୍ରାଇମର ମଦ୍ୟପମାନେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାକୁ ଚିହ୍ନିବାରେ ସକ୍ଷମ ନୁହନ୍ତି, ଏବଂ ଏହାର ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ରୂପ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖାଗଲା, ଯେଉଁମାନେ ପେତ୍ରଙ୍କୁ ସୂଚାଉଥିଲେ ଯେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ମଦ୍ୟପ ହୋଇଅଛନ୍ତି। ପଦ୍ଧତିବିଜ୍ଞାନର ମୂଳ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଦେବଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ପୁନଃପୁନି ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା ଭାବେ ସିଧାସଳଖ ଭାବରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି, କିନ୍ତୁ ସେହି ବାକ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହୋଇରହିଛି। ପଦ୍ଧତିବିଜ୍ଞାନ, ମୁଖ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ନିୟମ, ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶ—ଏସବୁ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଇତିହାସ-ରେଖାରେ ପବିତ୍ରୀକୃତ ବିଷୟବସ୍ତୁ, ଯାହାକୁ “ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କାର୍ଯ୍ୟ” ବୋଲି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।

> ପୁନର୍ବାର ସେନାଧିଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୋ ପାଖକୁ ଆସିଲା, କହିଲେ, ସେନାଧିଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିପରି କହନ୍ତି; ମୁଁ ସିଓନ ପାଇଁ ମହା ଈର୍ଷ୍ୟାରେ ଈର୍ଷ୍ୟାନ୍ୱିତ ହୋଇଥିଲି, ଏବଂ ତାହା ପାଇଁ ମୁଁ ମହା କ୍ରୋଧରେ ଈର୍ଷ୍ୟାନ୍ୱିତ ହୋଇଥିଲି। ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିପରି କହନ୍ତି; ମୁଁ ସିଓନକୁ ପୁନଃ ଫେରିଆସିଛି, ଏବଂ ଯିରୁଶାଲେମର ମଧ୍ୟରେ ବାସ କରିବି; ଆଉ ଯିରୁଶାଲେମ ସତ୍ୟର ନଗର ବୋଲି କୁହାଯିବ; ଏବଂ ସେନାଧିଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପର୍ବତ ପବିତ୍ର ପର୍ବତ ବୋଲି କୁହାଯିବ। ସେନାଧିଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହିପରି କହନ୍ତି; ପୁନି ବୃଦ୍ଧ ପୁରୁଷମାନେ ଓ ବୃଦ୍ଧ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଯିରୁଶାଲେମର ରାସ୍ତାମାନଙ୍କରେ ବାସ କରିବେ, ଏବଂ ଅତ୍ୟଧିକ ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥାର କାରଣରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ନିଜ ହାତରେ ନିଜ ଲାଠି ଧରିଥିବେ। ଆଉ ନଗରର ରାସ୍ତାମାନେ ଛୋଟ ଛୋକାମାନେ ଓ ଛୋଟ ଝିଅମାନେ ସେହି ରାସ୍ତାମାନଙ୍କରେ ଖେଳୁଥିବାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ।
>
> ଏହିପରି ସେନାବାହିନୀମାନଙ୍କ ସଦାପ୍ର ଭୁ କହୁଛନ୍ତ ି; ଯଦି ଏହି ଦିନମାନଙ୍କ ରେ ଏହା ଏହି ଜନସମୂହର ଅବଶିଷ୍ଟ ମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷ ୁରେ ଆଶ୍ଚ ର୍ଯ୍ୟ ଜନକ ଲାଗେ, ତେବେ କି ତାହା ମୋର ଚକ୍ଷ ୁରେ ମଧ ଆଶ୍ଚ ର୍ଯ୍ୟ ଜନକ ହେବ? ସେନାବାହିନୀମାନଙ୍କ ସଦାପ୍ର ଭୁ କହୁଛନ୍ତ ି। ଏହିପରି ସେନାବାହିନୀମାନଙ୍କ ସଦାପ୍ର ଭୁ କହୁଛନ୍ତ ି; ଦେଖ, ମୁଁ ମୋର ଜନମାନଙ୍କ ୁ ପୂର୍ବଦେଶରୁ ଓ ପଶ୍ଚ ିମଦେଶରୁ ଉଦ୍ଧ ।ର କରିବି; ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ୁ ଆଣିବି, ଓ ସେମାନେ ଯିରୁଶାଲେମର ମଧ ଭାଗରେ ବାସ କରିବେ; ଏବଂ ସେମାନେ ମୋର ଜନ ହେବେ, ଓ ମୁଁ ସତ୍ୟ ଓ ଧର୍ମରେ ସେମାନଙ୍କ ର ଈଶ୍ୱ ର ହେବି। ଏହିପରି ସେନାବାହିନୀମାନଙ୍କ ସଦାପ୍ର ଭୁ କହୁଛନ୍ତ ି; ଯେମାନେ ଏହି ଦିନମାନଙ୍କ ରେ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ କ୍ତ ।ମାନଙ୍କ ମୁଖରେ ଏହି କଥାମାନେ ଶୁଣୁଛ, ତୁମମାନଙ୍କ ହସ୍ତ ସୁଦୃଢ଼ ହେଉ; ସେହି ଦିନରେ, ଯେଦିନ ସେନାବାହିନୀମାନଙ୍କ ସଦାପ୍ର ଭୁଙ୍କ ଗୃହର ଭିତ୍ତ ିସ୍ଥ ।ପନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହାଦ୍ୱ ।ରା ମନ୍ଦ ିର ନିର୍ମିତ ହେବ। କାରଣ

> ଏହି ଦିନମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ମନୁଷ୍ୟ ପାଇଁ କୌଣସି ମଜୁରି ନଥିଲା, ପଶୁ ପାଇଁ ମଧ କୌଣସି ମଜୁରି ନଥିଲା; ଏବଂ ଉପଦ୍ର ବର କାରଣରୁ ବାହାରୁଥିବା କିମ୍ବା ଭିତରକୁ ଆସୁଥିବା କାହାର ପାଇଁ ମଧ ଶାନ୍ତି ନଥିଲା; କାରଣ ମୁଁ ପ୍ର ତ୍ୟେ କ ମନୁଷ୍ୟ କୁ ତାହାର ପଡ଼ୋଶୀଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ଲଗାଇଦେଇଥିଲି। କିନ୍ତୁ ଏବେ ମୁଁ ଏହି ଜନସମୂହର ଅବଶିଷ୍ଟ ମାନଙ୍କ ପ୍ର ତି ପୂର୍ବଦିନମାନଙ୍କ ପରି ରହିବି ନାହିଁ, ସେନାବାହିନୀମାନଙ୍କ ସଦାପ୍ର ଭୁ କହୁଛନ୍ତି। ଜଖରିୟ ୫:1–11.

ଜଖରିୟା କହୁଛନ୍ତି, "ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ହସ୍ତ ସବଳ ହେଉ, ହେ ତୁମେମାନେ, ଯେମାନେ ଏହି ଦିନମାନଙ୍କରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କର ମୁଖଦ୍ୱାରା ଏହି କଥାମାନେ ଶୁଣୁଛ, ଯେମାନେ ସେହି ଦିନରେ ଥିଲେ, ଯେଦିନ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହର ଭିତ୍ତିମୂଳ ସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ଯେଣୁକି ମନ୍ଦିର ନିର୍ମିତ ହୋଇପାରେ।" ଯାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସବଳ କରେ, ସେହିଟି ହେଉଛି ସେହି ଭିତ୍ତିମୂଳର ସନ୍ଦେଶ, ଯାହା ପ୍ରଧାନ କୋଣଶିଳାରେ ପରିଣତ ହୁଏ। ସେହି ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି ଯେ, ମିଲରାଇଟ୍ ଇତିହାସ ଏକ ଶତ ଚୂମାଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଇତିହାସରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୁଏ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପଚାରନ୍ତି, "ଏହି ଦିନମାନଙ୍କରେ ଯଦି ଏହା ଏହି ଜନଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ହୁଏ, ତେବେ କି ଏହା ମୋର ଚକ୍ଷୁରେ ମଧ୍ୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ହେବ?" ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ "ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କାର୍ଯ୍ୟ"ର ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ସମୟପର୍ଯ୍ୟାୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କ ବିଷୟ; କିନ୍ତୁ ଏହା ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯେତେବେଳେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ଲାଓଦିକିୟ ଆନ୍ଦୋଳନ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ଫିଲାଦେଲଫିୟ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ପ୍ରବେଶ କରେ। ଏହା ସେହି ଏକେଇ ସନ୍ଧିକ୍ଷଣ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହୁଅନ୍ତି; ଏବଂ ସେହି ଏକେଇ ସନ୍ଧିକ୍ଷଣ, ଯେତେବେଳେ ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନ ସଂଘର୍ଷଶୀଳ ଅବସ୍ଥାରୁ ବିଜୟଶୀଳ ଅବସ୍ଥାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୁଏ; ଏବଂ ଏହି ସ୍ଥାନଟି ମଧ୍ୟ ସେହିଠାରେ ଯେଉଁଠାରେ ଏହି ଜନସମୂହ ମଧ୍ୟରେ ଦିବ୍ୟତ୍ୱ ଓ ମାନବତାର ସମ୍ମିଳନର କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ସିଦ୍ଧିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରେ, ଯେତେବେଳେ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ସତ୍ୟରୂପେ ଶୁଦ୍ଧ କରାଯାଏ। ଏହାକୁ ପଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକରେ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇପାରେ, କାରଣ ତାଙ୍କର "ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କାର୍ଯ୍ୟ" ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଚକ୍ଷୁରେ ଓ ଅବଶିଷ୍ଟମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ; ଏବଂ ଚକ୍ଷୁ ସମ୍ମୁଖେ ଚକ୍ଷୁ ଏକତାର ପ୍ରତୀକ। ଏଠାରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଏହି ଏକତା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନକୁ ସୂଚିତ କରେ, ଯେମାନେ ମେଷ୍ଟାଙ୍କୁ ସେ ଯେଉଁଠିକି ଯାଆନ୍ତି ସେଠିକି ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯେମାନେ ସେହି ସ୍ଥିତିକୁ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ପାପ କରିବା ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଚରିତ୍ରକୁ ଭ୍ରାନ୍ତରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ କରିବାଠାରୁ ମୃତ୍ୟୁକୁ ବରଣ କରିବେ।

ମୀଖା ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ମୂଳଭୂତ ଇତିହାସକୁ "ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ" ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି।

> ତୁମର ମିଶର ଦେଶରୁ ବାହାରି ଆସିବାର ଦିନମାନଙ୍କ ପରି ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟମାନ ଦେଖାଇବି। ମୀଖା ୭:୧୫।

"ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କାର୍ଯ୍ୟମାନ" ହେଉଛି ଆଧାରଭୂତ ଇତିହାସ, ଯାହା "ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ" ଏହି କାରଣରୁ ଯେ ସେହି ଆଧାରଭୂତ ଇତିହାସ ଶେଷକାଳୀନ ଇତିହାସରେ, ଯାହା ଶିଖର-ଶିଳା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ, ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୁଏ। "ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କାର୍ଯ୍ୟମାନ" ହେଉଛି ସେହି ଇତିହାସ, ଯାହା କୋଣ-ଶିଳା ସହ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ "ଶିଖର-ଶିଳା" ସହ ସମାପ୍ତ ହୁଏ। ତାଙ୍କର "ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କାର୍ଯ୍ୟମାନ" ମୋଶାଙ୍କ ଇତିହାସରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଇତିହାସରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୋଇଥିଲା। ମୋଶା କୋଣ-ଶିଳା ଥିଲେ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଶିଖର-ଶିଳା ଥିଲେ। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀୟ ଅର୍ଥରେ ମୋଶା ଆଲ୍ଫା ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଓମେଗା।

> "ମୋଶାଙ୍କଠାରୁ, ଯିଏ ବାଇବେଲୀୟ ଇତିହାସର ସତ୍ୟ ଆଲ୍ଫା, ଆରମ୍ଭ କରି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସମସ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ନିଜ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କଲେ।" The Desire of Ages, 797.

ମୋଶେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ପେନ୍ତେକୋଷ୍ଟରେ ପିତର ମୋଶେଙ୍କ କଥାଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଏହା ଚିହ୍ନିତ କଲେ ଯେ ମୋଶେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଏକ ପ୍ରତିରୂପ ଥିଲେ।

> କିନ୍ତୁ ଯେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଭଗବାନ ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କ ର ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ବ କ୍ତ ାଙ୍କ ର ମୁଖଦ୍ବ ାରା ପ୍ର କାଶ କରିଥିଲେ, ଯେ ଖ୍ରୀ ଷ୍ଟ ଦୁଃଖଭୋଗ କରିବେ, ସେହିପରି ସେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପୂରଣ କରିଛନ୍ତି। ଏହେତୁ ତୁମେ ମନଫେରାଅ ଏବଂ

> ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୁଅ, ଯେଣିକି ତୁମର ପାପଗୁଡ଼ିକ ମୋଛାଯାଉ, ଯେବେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ସାନ୍ନିଧ୍ୟରୁ ସତେଜତାର ସମୟଗୁଡ଼ିକ ଆସିବ; ଏବଂ ସେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପଠାଇବେ, ଯିଏ ପୂର୍ବରୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଚାରିତ ହୋଇଥିଲେ। ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁର ପୁନଃସ୍ଥାପନର ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ୱର୍ଗ ତାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରି ରଖିବାକୁ ହେବ, ଯାହା ବିଷୟରେ ଭଗବାନ ଜଗତର ଆରମ୍ଭରୁ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପବିତ୍ର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କର ମୁଖଦ୍ୱାରା କହିଆସିଛନ୍ତି। କାରଣ ମୋଶା ସତ୍ୟରୂପେ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, 'ପ୍ରଭୁ ତୁମମାନଙ୍କର ଭଗବାନ ତୁମମାନଙ୍କର ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମୋ ପରି ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଠାଇବେ; ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯାହା କିଛି କହିବେ, ସେ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ତୁମେ ତାଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବ। ଏବଂ ଏହା ଘଟିବ ଯେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଣ, ଯେ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବ ନାହିଁ, ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନଷ୍ଟ କରାଯିବ।' ହଁ, ଏବଂ ଶାମୁଏଲରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ପରେ ଯେତେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନେ କଥା କହିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଦିନମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ପୂର୍ବକଥନ କରିଛନ୍ତି। ପ୍ରେରିତ ୩:୧୯–୨୪।

ପେଣ୍ଟେକୋଷ୍ଟର ଉଣ୍ଡେଳନ ସମୟରେ ପିତରଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ମୋଶାଙ୍କ ଉଲ୍ଲେଖ ଦ୍ୱାରା ମୋଶା ଆଲଫା ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଓମେଗା ବୋଲି ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା; ଏବଂ ଏପରି କରି ପିତର ଏହି କଥାକୁ ଜୋର ଦେଇ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛନ୍ତି ଯେ, ଶେଷ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶର ଏକ ପ୍ରଧାନ ଅଂଶ (ଏବଂ ଏହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠିଥିବା ବିବାଦ) ହେଉଛି "ଆଲଫା ଏବଂ ଓମେଗା"ର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ। ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତଟି ହେଉଛି ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ପାଇଁ, ମିଲେରାଇଟ ଇତିହାସରେ ବର୍ଷ/ଦିନ ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ସମକକ୍ଷ। "ଆଲଫା ଏବଂ ଓମେଗା"ର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ହେଉଛି 'ଭିତ୍ତି ପ୍ରସ୍ତର ଶିରୋପ୍ରସ୍ତରରେ ପରିଣତ ହେବା'ର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ; ଏହା 'ମୋଶା ଏବଂ ମେଷଶାବକ'ର ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ; ଏହିକାରଣରୁ ପ୍ରେରଣା ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ଗୀତର ଏକ ପଦ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ମୋଶା ଏବଂ ମେଷଶାବକର ଗୀତ ମଧ୍ୟ ଅଟେ।

ବିଭିନ୍ନ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ରେଖାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ ସେହି ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେଉଁଠାରେ ପରମେଶ୍ୱର ନିଜର "ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କାର୍ଯ୍ୟମାନ" ସମ୍ପନ୍ନ କରନ୍ତି; ଏବଂ "ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କାର୍ଯ୍ୟମାନ"ର ପ୍ରତୀକ କ'ଣକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ତାହାକୁ ଚିହ୍ନିବାରୁ ଯେ ଆଲୋକ ଉଦ୍ଭାସିତ ହୁଏ, ସେହି ଆଲୋକ ଜଣେ ଲାଓଦିକିୟାନଙ୍କୁ ଫିଲାଦେଲଫିୟାରେ ପରିଣତ କରେ, ଏବଂ ଏପରିଭାବେ ନିର୍ମାଣ ହେଉଥିବା ଏକ ମନ୍ଦିରରେ ଏକ ପାଷାଣ ହୋଇଯାଏ; ଯେପରିକି ୪୬ ବର୍ଷ ଧରି ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିବା ମିଲେରାଇଟ ମନ୍ଦିର ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର, ୧୮୪୪ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଢ଼ାଯାଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁ ହଠାତ୍ ନିଜ ମନ୍ଦିରକୁ ଆସିଲେ।

> ଯଦି ସତ୍ୟରୂପେ ତୁମେମାନେ ଆସ୍ୱାଦନ କରିଥାଅ ଯେ ପ୍ରଭୁ କୃପାମୟ। ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି, ଯିଏ ଜୀବନ୍ତ ପାଥର ସଦୃଶ, ଯଦ୍ୟପି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅସ୍ୱୀକୃତ, କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ଚୟିତ ଓ ମୂଲ୍ୟବାନ, ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଜୀବନ୍ତ ପାଥରମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଏକ ଆତ୍ମିକ ଗୃହରୂପେ ନିର୍ମିତ ହେଉଛ, ଏକ ପବିତ୍ର ଯାଜକମଣ୍ଡଳୀ ହେବା ପାଇଁ, ଯେପରି ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ଗ୍ରାହ୍ୟ ଆତ୍ମିକ ବଳିଦାନ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିପାରିବ। ଏହିକାରଣେ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ଲିଖିତ ଅଛି, "ଦେଖ, ମୁଁ ସିୟୋନରେ ଏକ ପ୍ରଧାନ କୋଣାପାଥର ସ୍ଥାପନ କରୁଛି, ଚୟିତ, ମୂଲ୍ୟବାନ; ଏବଂ ଯେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ କଦାପି ଲଜ୍ଜିତ ହେବ ନାହିଁ।" ତେଣୁ ତୁମେମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ଯେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କର, ସେ ମୂଲ୍ୟବାନ; କିନ୍ତୁ ଯେମାନେ ଅବାଧ, "ଯେହି ପାଥରକୁ ନିର୍ମାତାମାନେ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, ସେହି ପାଥରଟି କୋଣର ମୁଖ୍ୟ ପାଥର ହୋଇଛି," ଏବଂ, "ଠୋକର ଖାଇବାର ପାଥର ଓ ଅପରାଧର ଶିଳା," ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ଯେମାନେ ବାକ୍ୟରେ ଠୋକର ଖାଆନ୍ତି, ଅବାଧ ହୋଇ; ଏହା ପାଇଁ ସେମାନେ ନିଯୁକ୍ତ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଏକ ଚୟିତ ବଂଶ, ଏକ ରାଜକୀୟ ଯାଜକମଣ୍ଡଳୀ, ଏକ ପବିତ୍ର ଜାତି, ଏକ ବିଶେଷ ପ୍ରଜା; ଯେପରି ତୁମେମାନେ ତାଙ୍କର ଗୁଣଗାନ ପ୍ରକାଶ କର, ଯିଏ ତୁମେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧକାରରୁ ତାଙ୍କର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଆଲୋକକୁ ଡାକିଛନ୍ତି; ଯେମାନେ ପୂର୍ବେ ପ୍ରଜା ନ ଥିଲ, କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରଜା; ଯେମାନେ କୃପା ପାଇ ନଥିଲ, କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ କୃପା ପାଇଛ। 1 Peter 2:3–10.

ତାଙ୍କର ଅଦ୍ଭୁତ ଆଲୋକରେ ଡାକାଯିବା ବୋଲି କୁହାଯାଇଥିବା କଥାଟି ଏହି ଡାକ କେବେ ଦିଆଯାଏ ତାହାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ; କାରଣ 1844ର ମାର୍ଗଚିହ୍ନ, ଯାହା ପ୍ରେରଣାନୁସାରେ ମୋଶାଙ୍କ ଆଲଫା ଇତିହାସରେ କୋରହଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହ ସହ ସମନ୍ୱିତ, ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କୁ ଆଣିଲେ 9/11 ସହ ସମରେଖିତ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରେରଣାନୁସାରେ ଲାଓଦିକିୟ ସନ୍ଦେଶ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ସହ ଆସେ। ଭବିଷ୍ୟବାଣୀରେ ଲାଓଦିକିୟମାନେ "ଅନ୍ଧ" ବୋଲି କୁହାଯାଇଛନ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ଅନ୍ଧକାରରେ ଅଛନ୍ତି; ଏବଂ ଅନ୍ଧକାରରୁ ବାହାରି ଆସିବାର ଡାକ 1856, 1844 ଏବଂ 9/11ରେ ଲାଓଦିକିୟ

ସନ୍ଦେଶ ପହଞ୍ଚିଲାବେଳେ ଆରମ୍ଭ ହେଲା। ୨/11ରେ “ଅନ୍ଧକାରରୁ ବାହାରି ଆସିବାର ଡାକ” କେବଳ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାରର ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଆଲୋକକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ଡାକ ନୁହେଁଥିଲା, ବରଂ ଶ୍ରୋତାଙ୍କୁ ସେହି ନିଜସ୍ୱ ଇତିହାସରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଡାକ ଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ “ଅଦ୍ଭୁତ କାର୍ଯ୍ୟମାନ” ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୂରଣତାକୁ ପାଇବ।

ଗତ ତିନି ଦଶକ ଧରି ପୁନଃପୁନି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଆସିଛି ଯେ “ଚିରସ୍ଥାୟୀ ସୁସମାଚାର”ର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ପରିଭାଷା ଏପରି ଏକ ଇତିହାସ, ଯେଉଁଠାରେ ଗୋଟିଏ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ସତ୍ୟର ମୋହର ଖୋଲାଯାଏ, ଯାହା ତିନି-ପର୍ଯ୍ୟାୟର ଏକ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଆରମ୍ଭ କରେ, ଏବଂ ସେହି ତିନୋଟି ପରୀକ୍ଷାରେ ଭିନ୍ନତାର ଦୁଇଟି ବିଶେଷ ଲକ୍ଷଣ ରହେ। ପ୍ରଥମ ଦୁଇଟି ପରୀକ୍ଷା ତୃତୀୟଟିଠାରୁ ସ୍ୱଭାବରେ ଭିନ୍ନ, କାରଣ ତୃତୀୟଟି ଏକ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ପରୀକ୍ଷା, ଯାହା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ ଯେ ତୁମେ ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛ କି ନାହିଁ। ଚିରସ୍ଥାୟୀ ସୁସମାଚାରର ଅନ୍ୟ ଭିନ୍ନତା ହେଉଛି, ପରବର୍ତ୍ତୀ ପରୀକ୍ଷାରେ ସମ୍ମିଳିତ ହେବା ପାଇଁ ତୁମକୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ପରୀକ୍ଷାରେ ନିଶ୍ଚିତଭାବେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ।

“ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ”ର ଇତିହାସ ସେହି ଇତିହାସ ମଧ୍ୟ ଅଟେ, ଯେଉଁଠାରେ “ଅନନ୍ତ ସୁସମାଚାର” ତାହାର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ସ୍ଥାନକୁ ପହଞ୍ଚେ, କାରଣ ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଘୋଷିତ ଏବଂ ଅନନ୍ତ ସୁସମାଚାର ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ ବିଚାରର ଘଣ୍ଟା ୨/11 ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ତାହାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ସିଦ୍ଧିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରେ। ମିଲେରାଇଟମାନଙ୍କୁ ଯେ ବିଚାର ବିଷୟରେ ସତର୍କ କରାଯାଉଥିଲା, ସେହା ଥିଲା 22 ଅକ୍ଟୋବର, 1844, ଯେତେବେଳେ ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ ହୋଇଥିଲା; ଏହିପରି ସେହି ଘଟଣା ରବିବାର ଆଇନକୁ ପ୍ରତିରୂପିତ କରେ, ଯେତେବେଳେ ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ପୁନର୍ବାର ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ ହୁଏ। ୨/11 ଏହା ଘୋଷଣା କରୁଛି ଯେ, ଯେପରି ମିଲେରାଇଟମାନେ 22 ଅକ୍ଟୋବର, 1844 ରେ ତଦନ୍ତମୂଳକ ବିଚାରର ଘଣ୍ଟା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ, ସେହିପରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହକ ବିଚାରର ଘଣ୍ଟା ରବିବାର ଆଇନରେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ।

୨/11 ଠାରୁ Sunday law ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ଏମିତି ଅବଧି ଅଟେ, ଯାହାକୁ “Gods’ marvelous works” ବୋଲି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି; ଏବଂ ସେହିପରି, ଯେପରି ଭିତ୍ତିସ୍ଥ ପାଥର “the head of the corner” ହୋଇଯାଏ, ଏବଂ ଯେପରି “the Pentecostal season,” ଏବଂ ଯେପରି “Habakkuk chapter two,” ଏବଂ ଯେପରି “the sealing time of the one hundred and forty-four thousand,” ଏବଂ ଯେପରି “the image of the beast testing time,” ଏବଂ ଯେପରି “the everlasting gospel,” ଏବଂ ଯେପରି “the sacred history of 1840 to 1844,” ଏବଂ “Revelation chapter ten”ର ଇତିହାସ ପରି, ଏବଂ “the history from Christ’s baptism unto His death” ପରି।

ତାଙ୍କର ବପ୍ତିସ୍ମ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଫ୍ରାକ୍ଟାଲରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିବା ଇତିହାସ 2520 ଦିନର ସେହି ଅବଧିର ଆରମ୍ଭ କଲା, ଯାହାର ସମାପ୍ତି କ୍ରୁଶରେ ହେଲା। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବପ୍ତିସ୍ମ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ, ସମାଧି ଏବଂ ପୁନରୁତ୍ଥାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ଯାହା 1260 ଦିନର ଶେଷରେ ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥରେ ପୂରଣ ହେଲା।

ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବପ୍ତିସ୍ମା ସମୟରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଅବତରିତ ହେଲେ, ସେଥିରେ ୨/11 ତାରିଖରେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାରୋର ଦୂତଙ୍କ ଅବତରଣର ଏକ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ପୂର୍ବରୂପ ଦେଖାଯାଏ। 1260 ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଦିନ ପରେ, ବପ୍ତିସ୍ମା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ ଘଟଣାମାନେ କ୍ରୁଶ ଉପରେ ଶାବ୍ଦିକ ଭାବେ ପୂରଣ ହେଲା। ବପ୍ତିସ୍ମାରୁ କ୍ରୁଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଇତିହାସରେ ଏକ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଆଲଫା-ଇତିହାସ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଛି, ଯାହା କାଳପର୍ଯ୍ୟାୟର ଶେଷରେ ଶାବ୍ଦିକ ଭାବେ ପୂରଣ ହୁଏ। ଆଲଫା ଓ ଓମେଗା ଇତିହାସମାନେ ସମଗ୍ର ସାର୍ବିକ ଇତିହାସର ଫ୍ରାକ୍ଟାଲ୍ ଅଟନ୍ତି। ବପ୍ତିସ୍ମାରୁ କ୍ରୁଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଇତିହାସ “ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟମାନ” ଅଟେ, ଏବଂ ସେହି ଇତିହାସ “ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବପ୍ତିସ୍ମା” ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୁଏ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ଶାବ୍ଦିକ “ମୃତ୍ୟୁ, ସମାଧି ଓ ପୁନରୁତ୍ଥାନ” ଦ୍ୱାରା ମଧ; ତେଣୁ ଏହା “ଲାଲ ସମୁଦ୍ରରେ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ବପ୍ତିସ୍ମା” ଦ୍ୱାରା ମଧ, ଏବଂ “ନୋହଙ୍କ ଇତିହାସକାଳରେ ଆଠ ଜଣ ପ୍ରାଣର ବପ୍ତିସ୍ମା” ଦ୍ୱାରା ମଧ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୁଏ। ଏହି ସମସ୍ତ କାଳପର୍ଯ୍ୟାୟମାନେ ତାଙ୍କର “ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ” ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ କରେ।

ପୁନରୁତ୍ଥାନର ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ସଂଖ୍ୟା ୮ ବିଷୟରେ କହିବାକୁ ଗଲେ, ପେଟିକାରେ ଥିବା ସେହି ଆଠଜଣ ପ୍ରାଣ ହିଁ ସଂଖ୍ୟା ୮ର ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଉଲ୍ଲେଖର ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଟେ; ଏବଂ “ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖର ନିୟମ” ଅନୁସାରେ, ସମସ୍ତ

ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ।ଣୀମୂଳକ ବିବରଣୀ ସେହି ପ୍ର ଥମ ଉଲ୍ଲେ ଖରେ ହିଁ ରହିଥାଏ। ସେହି ଆଠଜଣ ପ୍ର ।ଣ ପୁରୁଣା ପୃଥିବୀରୁ ନୂତନ ପୃଥିବୀକୁ ଯାଉଛନ୍ତ ି, ତାହା ନୁହେଁ କି?

ସେହି ଆଠଜଣ ଆତ୍ମା ବର୍ଷାର ସମୟକୁ ଜୀବିତ ଅବସ୍ଥାରେ ଅତିକ୍ରମ କଲେ, କିନ୍ତୁ ବର୍ଷାର ସଚେତନତା ସନ୍ଦେଶକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିବା ସମସ୍ତେ ମରିଗଲେ, ଠିକ୍ ତ? ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିବା ସଚେତନତା ସନ୍ଦେଶ, ବନ୍ଦ ଦ୍ୱାର, ବର୍ଷା ଏବଂ ନୂତନ ପୃଥିବୀର ଇତିହାସ ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ "୪" ଆତ୍ମାମାନେ ନୂତନ ପୃଥିବୀକୁ ଯାଆନ୍ତି ବୋଲି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ ପୁରୁଣା ପୃଥିବୀରୁ ନୂତନ ପୃଥିବୀକୁ ଏକ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗତ ପରିବର୍ତ୍ତନର ମାଧ୍ୟମରେ ଗଲେ।

ଯେ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଠଜଣ ପ୍ରାଣକୁ—ଯେମାନେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର—ଚିହ୍ନିତ କରେ, ସେହିଟା ହେଉଛି ଲାଓଦିକିଆରୁ ଫିଲାଦେଲଫିଆକୁ ଗମନ; ଏବଂ ସେହିଟା ମଧ୍ୟ ହେଉଛି ଗହମ ଓ ଗୋଲାପିଆ ଘାସରୁ ଗଠିତ ଯୁଦ୍ଧରତ ମଣ୍ଡଳୀରୁ କେବଳ ପ୍ରଥମ-ଫଳ ଗହମ-ଅର୍ପଣଦ୍ୱାରା ଗଠିତ ବିଜୟୀ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଗମନ, ଯାହାକୁ ସମସ୍ତ ଜଗତ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଏକ ପତାକା-ଅର୍ପଣରୂପେ ଉତ୍ତୋଳିତ କରାଯାଏ, ଯେପରି ଝଡ଼ୋତ୍ତାଳ ଜଳରାଶି ଉପରେ ଏକାକୀ ନୌକାକୁ ଦେଖାଯାଏ। ସେହି ଲୋକମାନେ ହେଲେ ୭ରୁ ଉଦ୍ଭବିତ ୮, ଏବଂ ନୌକାର ପାରାପାରର ଇତିହାସ ଓ ଲୋହିତ ସାଗର ପାରାପାରର ଇତିହାସ—ଉଭୟେ—ତାଙ୍କର "ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟ"ର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ।

ସେହି ଆତ୍ମାମାନେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 11:11 ର ପୂରଣରେ ପୁନରୁଜ୍ଜିତ ହୋଇଥିବା ସେମାନେ ଅଟନ୍ତି। ସେମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମଜନ, ଯାହାଙ୍କ ପିତା ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲା; ଅବ୍ରାହାମ ଅଷ୍ଟମ ଦିନରେ ହେବାକୁ ଥିବା ସୁନ୍ନତ ଦ୍ୱାରା ସେହି ନିୟମର ଚିହ୍ନ ବହନ କରିଥିଲେ।

ଏହି ସମସ୍ତ ରେଖାମାନେ ଏକେ ସମୟାବଧିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ସେହି ସମୟାବଧି ୨/11ର ଭିତ୍ତିରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ରବିବାର ଆଇନରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ। ୨/11 ହେଉଛି ଭିତ୍ତି ପଥର, ଏବଂ ରବିବାର ଆଇନ ହେଉଛି ଶିରୋପଥର। ନେହେମିୟା ଓ ଏଜ୍ରାଙ୍କ ସମୟରେ ଯେରୁଶାଲେମର ପୁନର୍ନିର୍ମାଣର ଇତିହାସରେ, ପ୍ରଥମ ଆଜ୍ଞାର ଇତିହାସକାଳରେ ଭିତ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ତୃତୀୟ ଆଜ୍ଞାର ପୂର୍ବରୁ ବହୁ ପୂର୍ବେ ମନ୍ଦିର ନିଜେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିଲା। ମିଲରାଇଟ୍ ଇତିହାସରେ, 1843 ଚାର୍ଟ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାବେଳେ 1842ର ମେ ମାସରେ ଭିତ୍ତିମାନ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା। ମିଲରାଇଟ୍ ମନ୍ଦିର 1798 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଛଅଚାଳିଶ ବର୍ଷ ଧରି ନିର୍ମାଣ ହେବାକୁ ଥିଲା। 1844 ଅକ୍ଟୋବର 22 ପୂର୍ବରୁ ମିଲରାଇଟ୍ ମନ୍ଦିର ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଶିରୋପଥର ଥିଲା ମଧ୍ୟରାତ୍ରୀର ଡାକ। 1844 ଅକ୍ଟୋବର 22ରେ ଯେତେବେଳେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରୀର ଡାକ ସମାପ୍ତ ହେଲା, ସେତେବେଳେ ଖ୍ରୀ.ପୂ. 457ର ଆଲ୍ଫା ଓ ତୃତୀୟ ଆଜ୍ଞା 1844ର ଓମେଗାରେ ତାହାର ପ୍ରତିରୂପ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କଲା। 2300 ବର୍ଷର ଆଲ୍ଫା ଭାବରେ ଖ୍ରୀ.ପୂ. 457 ଏବଂ ଓମେଗା ଭାବରେ 1844। ଏକ ସ୍ତରରେ ଉଭୟ ଏକେ, କାରଣ ଏକ ଆଜ୍ଞା କିମ୍ବା ଏକ ଦୂତ—ଉଭୟେ ସନ୍ଦେଶ; ଏବଂ ଉଭୟେ ରବିବାର ଆଇନର ପୂର୍ବଛାୟା, ଯେଉଁଠାରେ ଗୋଟିଏ ଆଜ୍ଞା ରହିବ ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ଉଚ୍ଚ ଧ୍ୱନିରେ ସ୍ଫୀତ ହୋଇଉଠିବ।

ଇ.ପୂ. 457 ଠାରୁ ଇ.ପୂ. 408 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଊଣପଚାଶ ବର୍ଷକୁ ଦାନିଏଲ ଏମିତି ଏକ ସମୟାବଧି ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ, ଯେତେବେଳେ ଯିହୁଦୀମାନେ ନିର୍ମାଣକାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରିବେ—"ରାସ୍ତା ପୁନର୍ବାର ନିର୍ମିତ ହେବ, ଏବଂ ପ୍ରାଚୀର ମଧ୍ୟ, ଯଦିଓ କଷ୍ଟକଳହପୂର୍ଣ୍ଣ ସମୟରେ।"

> ଏହେତୁ ଜାଣ ଓ ବୁଝ, ଯେ, ଯେରୁଶାଲେମକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପନ ଓ ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ବାହାରିବାଠାରୁ ଅଭିଷିକ୍ତ ଅଧିପତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାତ ସପ୍ତାହ ଓ ବାଷଷ୍ଟି ସପ୍ତାହ ହେବ; ରାସ୍ତା ପୁନର୍ବାର ନିର୍ମିତ ହେବ, ଏବଂ ପ୍ରାଚୀର ମଧ୍ୟ, ସଙ୍କଟମୟ ସମୟରେ। ଦାନିୟେଲ ୯:୨୫।

ଖ୍ରି ୀଷ୍ଟ ପୂର୍ବ ୪୫୭ ଏବଂ ୧୮୪୪, ୨୩୦୦ ବର୍ଷର ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀର ଆଲ ଫ୍ଲା ଏବଂ ଓମେଗା ଅଟନ୍ତ ି। ଏହି ଉଭୟ ରବିବାର ନିୟମକୁ ପ୍ର ତିରୂପିତ କରେ, କାରଣ ଆଲ ଫ୍ଲା ଏବଂ ଓମେଗା ଭାବରେ ସେମାନେ ଏକେ, ଏବଂ ୧୮୪୪ର ନିରାଶା, ପ୍ରେ ରଣାଦ୍ୱ ।ରା କ୍ରୁଶର ନିରାଶା ସହିତ ସମରେଖିତ କରାଯାଇଛି। ଯଦି ୧୮୪୪ କ୍ରୁଶକୁ ପ୍ର ତିରୂପିତ କରେ, ଏବଂ ତାହା କରେ, ତେବେ ତାହାର ଆଲ ଫ୍ଲା-ପ୍ର ତିପକ୍ଷ (ଖ୍ରି ୀଷ୍ଟ ପୂର୍ବ ୪୫୭) ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କରେ। ୧୮୪୪ରୁ ୧୮୬୩ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ପରୀକ୍ଷ ।-ପ୍ର କ୍ର ିୟାକୁ ଚିତ୍ର ିତ କରେ। ସେହି ପରୀକ୍ଷ ।-ପ୍ର କ୍ର ିୟା, ତୃତୀୟ ଆଦେଶ, ରବିବାର ନିୟମ-ଆଦେଶ,

ଏବଂ କଷ୍ଟ କର ସମୟରେ ଘଟୁଥିବା ରାସ୍ତ ।ଓ ପ୍ର ।ଚୀରର କାର୍ଯ୍ୟ -ସମାପ୍ତ ି ମଧ ରେ ଥିବା ୪୯ ବର୍ଷ ଦ୍ୱ ।ରା ପ୍ର ତିନିଧିତ ହୋଇଛି।

ଖ୍ରୀ. ପୂ. ୪୫୭ ରୁ ଖ୍ରୀ. ପୂ. ୪୦୮ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଇତିହାସ ୨୩୦୦ ବର୍ଷର ଆଲଫା ଇତିହାସ ଅଟେ, ଯାହା ୧୮୪୪ ରୁ ୧୮୬୩ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଓମେଗା ଇତିହାସକୁ ଉଦାହରଣସ୍ୱରୂପ ଦର୍ଶାଏ। ଏହି ଦୁଇଟି ଇତିହାସ ସନ୍ଡେ ଆଇନ ସମୟରେ ସୀଲ୍ ହୋଇସାରିବା ପରେ ମାନବୀୟ ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ସମାପ୍ତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ଇତିହାସକୁ ଦର୍ଶାଏ। ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର "ପୁରାତନ ପଥମାନ" କୁ ଡାକି ଆଣିବା; ଯାହାକୁ ଯିଶାୟା ପୁରୁଣା ଉଜାଡ଼ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ କରିବା ବୋଲି ଚିତ୍ରିତ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯାହାକୁ ଯିରିମିୟା ସେହି ପଥ ବୋଲି ପରିଚିତ କରାନ୍ତି ଯାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ବାର୍ତ୍ତାକୁ ନେଇଯାଏ। "ପ୍ରାଚୀର" ହେଉଛି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଯାହାକୁ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର ସମଗ୍ର ଜଗତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ପତାକାରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବେ। ଏହା ଇସ୍ଲାମର ତୃତୀୟ ହାୟର ସଂକଟପୂର୍ଣ୍ଣ ସମୟରେ ଘଟିବ, କାରଣ ଜାତିମାନଙ୍କୁ କ୍ରୋଧିତ କରୁଥିବାଟି ଇସ୍ଲାମ ଅଟେ। ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ସେହି ସଂକଟପୂର୍ଣ୍ଣ ସମୟମାନେ ମୀଖାଏଲ ଉଠି ଦାଣ୍ଡାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲିଥାଏ।

ଏହିପରି, ଯଦି ଆପଣ ଦେଖିପାରନ୍ତି ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ 457 ରୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ 408 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ କାଳ ଥିଲା, ଯାହା ତୃତୀୟ ଆଜ୍ଞାପତ୍ରରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଯାହା 1844 ମସିହାରେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆଗମନ ସହ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ 1863 ମସିହାରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ କାଳର ପ୍ରତିରୂପ ଥିଲା, ତେବେ ଆପଣ ଦେଖିପାରିବେ ଯେ 2300-ବର୍ଷୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ସହ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପର୍କ—ଆରମ୍ଭ ବିନ୍ଦୁ କିମ୍ବା ଶେଷ ବିନ୍ଦୁ ଭାବରେ—ପରସ୍ପର ସମ୍ପର୍କରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଲ୍ଫା ଏବଂ ଓମେଗା ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ନହେମିୟାଙ୍କର ସଙ୍କଟପୂର୍ଣ୍ଣ ସମୟଗୁଡ଼ିକ ସିଭିଲ୍ ୱାର ପୂର୍ବରୁ ଏବଂ ତାହାକୁ ସମେଟି ଯାଇଥିବା ସଙ୍କଟପୂର୍ଣ୍ଣ ସମୟକୁ ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରକାଶ କରେ। ଆଲ୍ଫା ଇତିହାସର ଉଣଚାଶ-ବର୍ଷୀୟ କାଳଖଣ୍ଡ ଓମେଗା ଇତିହାସର ଉଣେଇଶ-ବର୍ଷୀୟ କାଳଖଣ୍ଡକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସେହି ଉଣେଇଶ-ବର୍ଷୀୟ କାଳଖଣ୍ଡଟି ଇଶାୟାଙ୍କ 65-ବର୍ଷୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆରମ୍ଭରେ ଥିବା 19 ବର୍ଷ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲା।

> କାରଣ ସିରିୟାର ଶିରୋମଣି ହେଉଛି ଦାମାସ୍କସ୍, ଏବଂ ଦାମାସ୍କସ୍‌ର ଶିରୋମଣି ହେଉଛି ରେଜିନ୍; ଏବଂ ପାଞ୍ଚଷଷ୍ଟି ବର୍ଷର ମଧ୍ୟରେ ଏଫ୍ରାଇମ୍ ଏମିତି ଭାବେ ଭଙ୍ଗିତ ହେବ ଯେ, ସେ ଆଉ ଜନସମୂହ ରହିବ ନାହିଁ। ଯିଶାୟ ୭:୮।

ଯିଶାୟ ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୂର୍ବ 742 ମସିହାରେ ପ୍ରକାଶ କଲେ, ଏବଂ 19 ବର୍ଷ ପରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୂର୍ବ 723 ମସିହାରେ, ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟକୁ 2520 ବର୍ଷର ବନ୍ଦୀତ୍ୱକୁ ନେଇଯାଇଲା, ଯାହା 1798ରେ ସମାପ୍ତ ହେଲା। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୂର୍ବ 742 ମସିହାରୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପୂର୍ବ 723 ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର 19 ବର୍ଷ, 1844ରୁ 1863 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର 19 ବର୍ଷ ସହିତ ସମନ୍ୱୟ ରଖେ; କାରଣ ପ୍ରଥମ 19 ବର୍ଷ ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆଲ୍ଫା, ଏବଂ ଶେଷ 19 ବର୍ଷ ହେଉଛି ଏହାର ଓମେଗା। ଏହି 19 ବର୍ଷର ଇତିହାସରେ ଦୁଷ୍ଟ ରାଜା ଆହାଜଙ୍କୁ ଯିଶାୟ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶ ସହିତ ସମ୍ମୁଖୀନ କଲେ, ଯାହାକି ପଦ 8ରେ "ସାତ ଥର"ର ସନ୍ଦେଶ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ଆହାଜ ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ, ଯେପରି 1863ରେ ଲାଓଦିକିୟ ମିଲେରାଇଟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ କରିଥିଲା।

ସେହି ସମୟରେ, ଆହାଜଙ୍କ ମହାଯାଜକ ଅଶ୍ଶୁରକୁ ଯାଇ, ସେମାନଙ୍କର ପୌତ୍ତଳିକ ମନ୍ଦିରର ନକ୍ସା ଆଣିଲେ, ଏବଂ ଆହାଜ ତାହାକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ନିର୍ମାଣ କରାଇଲେ। ଏହି ରେଖାଟି ଅନାଜ୍ଞାକାରୀ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କ କଥା ସହିତ ସମାନାନ୍ତର, ଯିଏ ଯେପଥେ ଆସିଥିଲେ ସେହି ପଥେ ଯିହୂଦାକୁ ଫେରିବାକୁ ଥିଲେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ତଥାପି ଫେରିଲେ ଏବଂ ଜଣେ ମିଥ୍ୟା ଓ ଛଳନାକାରୀ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତାରିତ ହେଲେ; ଏହା "ସାତ କାଳ" ବିଷୟକ ମିଲେରାଇଟ ବୁଝାମଣାରୁ ଲୁଚିବା ପାଇଁ ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ପଦ୍ଧତିକୁ ପୁନର୍ଆଗମନ କରିବାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ନିଜ ବାନ୍ତିକୁ ପୁଣି ଫେରିଥିବା କୁକୁରର ଏକ ପାରମ୍ପରିକ ପୂର୍ତ୍ତି ଅଟେ।

ଏହା ଘଟୁଥିଲା ସେହି ସମୟରେ, ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ତ ର ରାଜ୍ୟ ଓ ଦକ୍ଷ ିଣ ରାଜ୍ୟ ମଧ ରେ ଗୃହଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହେଉଥିଲା; ଏହାଦ୍ୱ ।ରା ସେହି 19-ବର୍ଷୀୟ ଅବଧି ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୋଇଥିବାବେଳେ ଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର ର ଗୃହଯୁଦ୍ଧ ର ଏକ ପ୍ର ତିରୂପ ଦର୍ଶାଯାଏ। 742 BC ରୁ 723 BC ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ 1844 ରୁ 1863 ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ର 19-ବର୍ଷୀୟ ଅବଧିକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ପୁନର୍ବାର

ରବିବାର ଆଇନରୁ ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ସମାପ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଅବଧିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। 9/11 ରୁ ରବିବାର ଆଇନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଇତିହାସ ହେଉଛି ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ମଧ୍ୟରେ ପଶୁର ପ୍ରତିମାର ପରୀକ୍ଷାର ଇତିହାସ, ଯାହା ରବିବାର ଆଇନରେ ଆରମ୍ଭ ହେଉଥିବା ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ ପଶୁର ପ୍ରତିମାର ପରୀକ୍ଷାରେ ପୁନରୁକ୍ତ ହୁଏ। ଏହି କାରଣରୁ, ଯେହି 19-ବର୍ଷୀୟ ଅବଧିଗୁଡ଼ିକ ରବିବାର ଆଇନରୁ ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ସମାପ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ସେଗୁଡ଼ିକ 9/11 ରୁ ରବିବାର ଆଇନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଇତିହାସକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ତାଙ୍କର "ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟମାନ"ର ଇତିହାସ ଅଟେ।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଆଗକୁ ଚାଲୁ ରଖିବୁ।

> ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୋ ପାଖକୁ ଆସି କହିଲା, ହେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର, ଇସ୍ରାଏଲ ଦେଶରେ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହି କେମିତି ପ୍ରବଚନ ଚଳିତ ଅଛି, ଯେ କୁହାଯାଏ, ଦିନ ବିଳମ୍ବିତ ହେଉଛି, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦର୍ଶନ ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଯାଉଛି? ଏହେତୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହ, ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଏପରି କହନ୍ତି; ମୁଁ ଏହି ପ୍ରବଚନକୁ ନିରସନ କରିଦେବି, ଏବଂ ସେମାନେ ଆଉ ଇସ୍ରାଏଲରେ ଏହାକୁ ପ୍ରବଚନରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରିବେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହ, ଦିନ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦର୍ଶନର ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଆସିପହଞ୍ଚିଛି। କାରଣ ଇସ୍ରାଏଲ ଗୃହର ମଧ୍ୟରେ ଆଉ କୌଣସି ବ୍ୟର୍ଥ ଦର୍ଶନ କିମ୍ବା ଚାଟୁକାରୀ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ରହିବ ନାହିଁ। କାରଣ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁ; ମୁଁ କହିବି, ଏବଂ ଯେ ବାକ୍ୟ ମୁଁ କହିବି, ସେହି ବାକ୍ୟ ସଫଳ ହେବ; ତାହା ଆଉ ବିଳମ୍ବିତ ହେବ ନାହିଁ; କାରଣ, ହେ ବିଦ୍ରୋହୀ ଗୃହ, ତୁମମାନଙ୍କ ଦିନରେ ମୁଁ ସେହି ବାକ୍ୟ କହିବି, ଏବଂ ତାହା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବି, ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଏହା କହନ୍ତି।
>
> ପୁନର୍ବାର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୋ ପାଖକୁ ଆସି କହିଲା, ହେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର, ଦେଖ, ଇସ୍ରାଏଲ ଘରାଣୀୟମାନେ କହୁଛନ୍ତି, ସେ ଯେ ଦର୍ଶନ ଦେଖୁଛି, ତାହା ଅନେକ ଦିନ ପରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ; ଏବଂ ସେ ଦୂରଭବିଷ୍ୟତ କାଳ ବିଷୟରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ କରୁଛି। ଏହେତୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହ, ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଏପରି କହୁଛନ୍ତି; ମୋର କୌଣସି ବାକ୍ୟ ଆଉ ବିଳମ୍ବିତ ହେବ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯେ ବାକ୍ୟ କହିଛି, ତାହା ସଫଳ ହେବ, ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଏହି ଉକ୍ତି। ଯିହିଜ୍କେଲ 12:21–28.